

„Edinost“

Izhaja štirikrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljskih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročilna znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročilne se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje listerov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novjše vesti.)

London 13. »Reuterjeva pisarna« javlja: Sovražnosti, ki so nastale na Samoa, utegnejo poojstriti že itak resne homatije. Zatrja se, da je bilo prenatgajeno agresivno postopanje Rose-a samo povodom, da so nastale nove zdražbe. Očita dolžnost treh konzulov je bila, da glede poverjenja kraljestva Tanusu obdrže v moči razsodbo najvišega sodnega dvora. Postopanje Rose-a, ki je izdal protiproklamacijo, podpirajočo ustaše, je moralo zakriviti tako hudih posledic. Sedaj je skrajni čas, da prične komisija svoje delo, da se napravi zopet red.

Cagliari 13. Francozki admiral Fornier je bil danes v spremstvu dveh kontreadmiralov in devetih kapitanov vsprejet najprvo od kralja Humberta in potem od kraljice Margerite. Admiral je izročil kralju pismo predsednika Loubeta. Avdičenea je trajala jedno uro. Jutri si kraljevska dvojica ogleda francozke ladije in vojaštvo.

Carigrad 13. Bolgarski diplomatski agent Markov je ministru za zunanje stvari, Tefvik-paši, danes izročil pismo, s katerim je odpoklican. Kakor znano, je dobil bolgarski diplomatski agent v Atenah naročilo, naj se poda v Carigrad, da provizorično prevzame vodstvo diplomatske agencije.

London 13. Poročilo »Reuterjeve pisarne« iz Apija dne 3. aprila.: Vzlie proklamaciji angležkega in ameriškega konzula so ustaši plenili nadalje in so razrušili mostove. Ko se pristaši Malietoa-ja nosili glave ubitih pristašev Mataafa zmagošlavno po mestu, je nemški konzul pisal generalu Kautzu pismo, v katerem je vprašal, da-li dva krščanska naroda odobravata takšen barbaričen običaj, ki je proti sklepu najvišega sodnega dvora. General Kautz je poslal na to piker odgovor s tem, da je

rekel: Ako bi se bil nemški konzul držal sklepa najvišega sodnega dvora, bi ne bilo treba prelivanja krvi in je pokazoval na to, da je Mataafa, katerega sedaj podpira kristijanska Nemčija, pred desetimi leti odrezoval glave nemškim pomorščakom. Samoanci pripovedujejo, da se je Mataafa trikrat hotel podati, toda nemški konzul mu je odsvetoval to. Mataafa se je sedaj odločil, da se hoče bojevati do zadnje kaplje krvi.

London 13. Listi naglašajo sicer resnobo najnovjših dogodkov na Samoa, nasvetujejo pa mir in izjavljajo, da je prepustiti trem vlastim in njih komisarjem, da vravnajo razmere na Samoa.

Washington 13. Poročila iz Samoa so tukaj bila vsprejeta z veliko bojznijo. Angležki uradniki so menenja, da ni upanja na kako sporazumljenje. Vsi diplomatski krogi so si v tem jedini, da so poročila zelo resna. Zagotavlja se, da obstoje med angležkim in nemškim uradom za zunanje stvari ostre diference glede odpotovanja komisije dne 19. aprila. Vsa zadeva visj samo med Anglijo in Nemčijo in ne med tremi vlastmi. Vlado so ta poročila zelo osupnila.

Atene 13. Theodokis je vsprejel nalogo, da sestavi kabinet.

Javni shod

pol. druš. »Edinost« v Koštoboni na Pomjanščini dne 9. aprila 1899.

(Dalje.)

Naslednji govornik je bil dr. Rybař, ki je govoril po priliki tako-le:

Mi iz Trsta smo prišli danes med vas radi prihodnjih volitev. Pa tudi nekaj laških gospodov iz Kopra vidimo danes tu. Čemu so prišli oni iz Kopra? Čemu smo prišli mi? To je vprašanje, ki

vam je hočem pojasniti, ker mnogi res ne morejo umeti, zakaj se trudimo tako daleč, mesto da bi lepo doma ostali.

Naj govori najprej onih iz Kopra! To so tisti poznani gospodje, ki so strašno dobri z vami vsikdar, kadar so volitve! Tu vam govore »compare« sem in compare tja; tudi na liter vina vas povablajo, obljubujejo vam celo, da vam odpuste ta ali oni dolg. Ali pa vas imajo ti gospodje res radi? Nimajo vas. Oni so drugega jezika, druge krvi, oni ne čutijo z vami. Mora pač biti drug poseben interes, da se brigajo za vas o volitvah. Oni so vam tuji, vam niso bratje! Oni so vam ledeno-tuji; oni ne poslušajo srea, ko prihajajo med vas, ampak svoj interes. Oni nimajo srea do vas, kakor ga ima brat do brata, ker sta oba izišla iz iste matere. In oni iščejo le svoj interes, ki ni vaš interes. A mi vemo, kje in kakov je ta interes laške gospode.

Vi ste kmetje, vi obdelujete sami svojo zemljo. Oni pa ne obdelujejo zemlje, ampak žive od dela drugih. Oni vas potrebujejo, oni potrebujejo ljudi, ki obdelujejo zemljo, oni potrebujejo kmeta. A ker je kmet v Istri slovenski kmet, hodijo laška gospoda med slovenske kmete, se jim usiljujejo in iščejo med njimi — svoj interes. Toda oni hočejo kmeta — nevedneža. Kmet bodi tepee. Tako hočejo oni, ker vedo, da od pametnih kmetov ne bi živeli tako prijetno in komodno, kakor živi veliki del istrske gospode po Istri. Kmet naj le znaša denarja. O šolah pa naj ne govori, te niso zanj! Postal bi prepameten, ako bi hodil v šolo! (Vsklikanje in odbravanje.) In če je vendar kje kaka šola na kmetih, ustanovila se je — čujte! — proti volji laške gospode! Kmet naj le plačuje, ali toliko izobražen ne sme biti, da bi vedel, kaj, koliko in zakaj plačuje. Tako hočejo laška gospoda, ker tako zahteva njihov interes! Ta lastni interes jih sili, da zahajajo med vas. Ne mi-

P O D L I S T E K.

Mati.

Podlesnikov. — (Dalje.)

Ostal je sam!
Sam . . . Brez ljubečega očeta, brez matere, brez sorodnikov — sam!

Že tako blizu svojega cilja, še par let in postal bi gospod!

A sedaj! Kaj mu je storiti?

Kakor mornar, kateremu je ljuti vihar razdril in potopil ladijo blizu varnega pristanišča, je stal Fran Koš med kalnimi in burnimi valovi življenja in z žalostjo gledal v temno prihodnost . . .

Bil je zapuščen!

Toda omagal ni!

Vrgel se je v kalno in besneče valovje življenja, se boril s sovražno mu usodo . . . stradal . . . zmrzoval . . . prosil, a končno vendar dosegel breg: spoznala se mu je vroča, zadnja želja očetova — postal je »gospod«!

Take nove maše še ni videla farna cerkev sv. Jakoba! Ljudje so zopet stiskali glave in si pripovedovali čudne reči o novomašniku, čevljarjevem Francku, o njegovem očetu in njegovi materi . . .

Ni jednega izmed sorodnikov ni bilo na novi maši, saj ni nikogar imel razven matere! Toda te ni bilo!

Franček pa se je spomnil tudi nje, ko je daroval prvič Vsemožnemu in pošiljal vročo molitev k Njemu . . . za njo . . .

* * *

Bilo je par let pozneje . . .

V mali, lični cerkvice v trgu L . . . je bilo mračno . . . Zadnji žarki zahajajočega solnea so prihajali skozi mala barvana okna cerkvice in čarobno obsevali veliki oltar . . .

Tiho in dolgočasno je bilo v cerkvi . . .

Zadaj cerkve pri velikih vratih pa je klečala pred veliko podobo Križanega revna ženska . . .

Mala, motno brleča svetiljka je nedoločno obsevala veliko podobo trpečega Kristusa . . .

Dolgi, valoviti lasje so se mu vili preko krvave glave in padali po raztepenih in ranjenih ramah . . . Oči je imel zaprte in višnjeve ustnice napol odprte, kakor bi izgovarjal zadnje svoje besede: »Odpuščam« . . . Golo telo pa so krile mnoge rane, iz katerih je lila kri po njem . . . prsi so bile napete, da se je poznala vsaka žila na njih . . .

Po cerkvi je bilo mirno in nič ni motilo mistične tišine . . .

Žena na mali, leseni klopici je zrla zaupljivo v podobo in motrila trpeči, še vedno krasni obraz Spasiteljev, na katerem je ležal ljubeznjiv mir . . .

Ustnice pa so ji šepetale gorečo molitev . . . Molila je . . . Že dolgo ni molila, a danes jo je gnala neka nadnaravna moč do tega . . .

»Oče naš«, so ji šepetale vele in brezkrvne ustnice . . .

Zopet je dvignila pogled do podobe . . . Spasitelj je visel nepremično na trdem lesu . . .

»Odpusti nam naše dolge . . .«

Stresnila se je . . .

»Odpusti!« . . .

Po prepadleu lieu siromašne žene so polzele svetle solze . . . Naslonila se je na klop in plakala . . . V sreču ji je postajalo mučno, neznosno . . . Niti si ni upala obrniti zopet pogleda na Odršenikovo podobo . . . Plakala je krčevito . . .

Pred dušo pa so ji stopale različne podobe; grozne so bile te podobe, hotela se jih je otresti — a ni bilo mogoče!

Vse svoje življenje, polno greha, je videla pred seboj . . .

Kakšno je bilo to življenje!

Zopet je molila . . .

Pred seboj je zrla svojo mladost . . . To ni bila navadna, vesela in brezskrbna mladost; že tedaj je nastopila polzko pot nemoralnosti, po kateri je hodila do danes . . . Padala je vedno globlje in globlje . . . Sedaj pa, ko so jo zapustile moči, ko se je postarala . . . Sedaj so jo zapustili vsi — ostala je sama! Sama . . . zapuščenca . . . brez pomoči . . . Tedaj pa se je spomnila, da ima še moža, še sina, ki ju je zapustila in šla proč, ko sta najbolj potrebovala njene pomoči . . . (Pride še.)

slite, da prihajajo radi k vam! O ne! Nikdo ne zahaja rad k onemu, katerega nima rad! Oni ne mislijo na to, da bi vam pomagali, oni si hočejo ohraniti gospodstvo, oni hočejo, da bodi občina v rokah gospodarjev, ki bodo delali za interes laške stranke in ki bodo skrbeli za to, da ljudstvo ostane v temi! (Pritrjevanje.) To je jedini vzrok, zakaj so gospodje iz Kopra došli danes med kmete.

Ne treba praviti torej, da pravi možje morajo biti z nami in ne žnjimi. Kdor ima oči, da vidi, ta mora videti, da oni delajo le za lastni interes.

Italijani vam vedno hvalijo tisto blaženo Italijo. To vemo mi dobro. Ali tega vam ne povedo, kako je v resnici v tej blaženi Italiji. Vidite, tudi vi tožite vedno, da so slabi časi in da vam je zlo. Žalibog, da je res tako. Ali vprašam vas: ali bi kdo izmed vas hotel iti v Italijo, ali je še prišlo komu izmed vas na misel, da bi hotel iti tja doli iskat si kruha?! (Splošna veselost. Klici: Saj bi ga ne našel! Saj nimajo ničesar!)

Pojte pa v Nabrežino, ali na katero drugo postajo na južni železnici, pa boste videli, kako prihajajo dan na dan trume lačnih iz te blažene Italije — prihajajo, ker nimajo doma česa jesti, prihajajo, da jemljejo našim domačinom kruh iz-pred ust. (Ogorčeno vsklikanje.) Celo na Češkem in Nemškem je vse polno taeih lačnih iz Italije. Če bi bilo v Italiji res tako dobro, ostali bi doma. Ali tam ne morejo živeti in zato prihajajo po avstrijske goldinarje. Da, slabo je v Italiji, a slabo je, ker ima ljudstvo tam doli približno take gospodarje, kakoršnji so ta istrska gospoda, gospodarje, ki skrbe le zase, ki ne mislijo na ljudstvo in ki hočejo, da ljudstvo naj bo v bedi za to, da bo njim dobro. Ti gospodarji hočejo tudi nadalje ostati vaši gospodarji in jedino zato prihajajo iz Kopra med vas.

Zakaj pa smo prišli mi danes tu sem? Postavite se tu gori na hrib, oglejte se daleč na okolo, in kolikor daleč vam bo segalo oko, povsodi je slovenska zemlja, na kateri bivajo vaši bratje po krvi in po rodu: to je slovenska zemlja in ljudstvo, ki živi na njej, je naš slovenski narod. Mi smo vam bratje, mi smo vam sosedje. A sosedu ne more biti vsejedno, ako sovražnik uničuje sosedu. Ako bi se posrečilo sovražniku, da stre vas, potem bi prišel pred naša vrata! Vsakdo si želi dobrega sosedu! Dokler ste vi tu, imamo za sosedu vas, svoje brate in čutimo se varne. Ako bi pa dobili sovražnike za sosedu, grozila bi nevarnost tudi nam. Nas in vas spuja torej ukupen in enak interes: interes enakosti krvi in jezika. Prihajamo torej med vas, ker vas ljubimo, ker vidimo v vas svojo zaslombo, ker potrebujemo vaše opore, kakor vi potrebujete naše pomoči. (Burno odobravanje.) Mi skrbimo za vas, ker s tem skrbimo tudi za-se, kajti bratje smo si, sinovi iste matere! (Frenetični živio-klici.)

Je ljudij — in to je naša nesreča — ki mislijo drugače in ki se prodajajo za vsako malenkost. Ljudij, ki izdajajo svojo kri in svoj jezik. In ti verujejo, da mi sejemo nemir, ako zahtevamo pravice svojemu jeziku. Češ, kaj meni mar: ali mi govore po laški ali po slovenski! Glejte, tudi Kristus je ukazal apostelnom: pojte in učite ljudi v vseh jezikih! S tem je že Odrešenik izrekel jednako pravico za vse jezike. In le take pravice zahtevamo mi svojemu jeziku. Kaj smo mi kaj manje nego oni? Bog je nadaril tudi nas, kakor njih, ali pa še bolj. Mi ne zamerjamo njim — naj se le čutijo Italijane. Ali puste naj nas, da se tudi mi smemo čutiti Slovence! Mi ne kupujemo njih ljudij, istotako pa nočemo prodajati svojih. Mi smo lahko prijazni z Italijani, mi govorimo lahko žnjimi na lepo, ali ostati moramo pri svojem prepričanju! Temu moramo ostati zvesti. Kdor prodaja svojo dušo, ta je resnični ščavo!

Vemo, da ni lahek boj proti njim, ker imajo mogočnih komparetov. Tudi o vsakih volitvah imajo zaščitnikov, ali zakon je vendar nad temi zaščitniki Lahov. Po tem zakonu smo dosegli, da smo se zbrali danes v zvezi vsem spletkam in intrigam. Zakon je na naši strani in zakon mora veljati. Včasih se nasprotnikom res posreča, da zmagujejo nad zakonom, ali slednjič mora zmagati poslednji. Verujmo torej v nepremagljivo moč zakona in pravice! In če prisilimo še tudi gospodo

na oblasti, da bodo vsikdar vršili le zakon, potem izgine kmalo moč nasprotnikov nad nami.

Omenjeno je že bilo, da volilna komisija za bodoče volitve je sestavljena krivično. Temu se moramo upreti. Naloga komisije je, da čuva nad zakonitostjo volitve. Ali pa je možno pričakovati kaj takega, ako je komisija sestavljena od samih fanatičnih pripadnikov nasprotne stranke? Bati se je torej, da se bodo krivice godile na prihodnjih volitvah.

Govornik je predlagal torej resolucijo, s katero se pozivlja pol. društvo »Edinost«, naj stori potrebne korake, da bo tudi naša stranka zastopana v komisiji, in je zaključil svoj z rodoljubnim zanosom govorni govori z vsklikom: V s i v b o j z a v e r o, d o m i n e e s a r j a !

Ko se je vsklikanje nekoliko poleglo, je dal predsednik Mandić resolucijo na glasovanje, ki se je vsprejela soglasno. (Pride še.)

Politični pregled.

TRST, 14. aprila 1899.

K položaju. Govoré o razpuščenju nekaterih prusjaških društev na Dunaju, meni praška »Politika« prav tako, kakor sodimo mi o raznih »veto« namestništva v Trstu in o razpuščenju posamičnih laških društev. Kakor smo rekli mi, da so to palijativna sredstva, ki nimajo drugega efekta, nego da še bolj podžigajo srditost in srboritost dotičnih krogov, tako pravi »Politik« o omenjeni odredbi vlade na Dunaju, da ne bo doseženo drugega, nego da postanejo Schönerejanci še predznejji. In kakor smo rekli mi, da na Primorskem treba presekat goriški voz, tako pravi praški list, da proti pangermanskemu gibanju treba krepkega mahljaja. Vlada mora pokazati, da ni le kaka birokratiška upravna komisija, ampak da zna res — vladati!

Da-li se avstrijska vlada pōpne do potrebne odločnosti? Dvomimo. O da, ko je šlo proti praški omladini, tedaj so bili gospodje na Dunaju odločni do skrajnega: takrat so proglasili obsedno stanje in so bili lahkomisljeni mladiči — in ne zdreli možje — obsojeni na leta in leta kazni. Ali proti Schönerejancem! Nota bene, mi ne želimo, da bi se proglasilo obsedno stanje nad katerim koli krajem, niti nočemo, da bi se ljudje gonili v zapore, ali konstatovali smo to kakor dokaz o tisti poznani dvojni meri.

Če gre proti Nemcem, velja vsikdar načelo polovičarstva. A to ne le zunaj v javnem socialno-politiškem življenju, ampak tudi v parlamentarnih stvarih. Nekaj takega smo doživeli zopet te dni. Nemei drže svoje parlamentarne konference, snujejo načrte in naklepe proti parlamentarni večini. Postulat samoohrane, stvar neizogibne potrebe je bilo torej, da se snide eksekutivni organ večine, da tudi on določi, kako se bo vesti v bodoče in da se zavaruje za vse eventualnosti. Seja je bila tudi res že razpisana, a prišlo je do razgovora mej vitezem Jaworskim in grofom Thunom in seja se je odpovedala nenadoma, brzojavno. To je ozvoljilo na češki in poljski strani — mi Slovenci se seveda ne brigamo za take stvari, ker imamo preveč posla z drugimi toliko poznanimi, kolikor žalostnimi stvarmi — in »Narodni Listy« izrekajo svoje menenje, da je tu posegla vmes neka viša volja — upliv vladnih elementov, ki se sicer opirajo na desnico, ki se pa kar tresejo v strahu, da ne bi vzbudili nevolje revolucijonarnih življenj nemških. To je tisto polovičarstvo, ki se samo ne more povspeti do odločnega čina, a hkratu zaustavlja tudi roko slovanskih skupin, da tudi one ne morejo vršiti svoje dolžnosti. To je tista politika polovičarstva, ki odgovarja na laške intrige s tem, da imenuje laške deželne glavarje.

Proč od Rima! Sedaj so se začeli tudi cerkveni krogi resno baviti z gibanjem, ki sta je izzvala Wolf in Schönerer, ne morda iz notranjega verskega prepričanja, ampak le iz sebičnih političkih namenov. Knezonaškok na Dunaju, kardinal Gruseha, je izdal pastirski list proti propagandi za prestop k protestantizmu. Tudi ta pastirski list zatrja, da le politički vzroki vodijo to gibanje in da ti vzroki niso v nikaki zvezi z cerkvijo katoliško in papežem.

Knezoškof v Tridentu je odredil molitve po vsej škofiji, da bi Bog razsvetil one, ki so zasnovali to propagando.

Volilno gibanje v Španiji je jako živahno. Opozicija se nadeja, da dobi vsaj 140 mandator od 400 poslancev. Seveda bodo ti opozicijonalni mandati razdeljeni na razne skupine. Karlstov bode najbrže izvoljenih nekaj več, dočim so nade republikancev le male. Republikanci španjski nimajo pravega voditelja, odkar je umrl Zorilla, ki je iz Pariza ven vodil republikansko gibanje v Španiji. V vladnih krogih pa se nadejajo, da je tudi karlističsko gibanje v Andaluziji in Španjski le mimoidoče in da ne bo imelo resnih posledic.

Spor na Samoa. Iz poročil iz Londona, Washingtona in Berlina je razvideti, da politički svet jako resno sodi o dogodkih na Samoa. V Berlinu se branijo pred očitanjem, kakor da so Nemei nahujskali »kralja« Mataafa k revoluciji. Zagotovljajo tudi, da Nemčija noče prikrivati ničesar, ako se pokaže, da se je kateri Nemeev dal zavesti do dejanj, nasprotnih ljudskemu pravu. Da se je zadnji spopad dogodil na nemški plantaži, da ne dokazuje ničesar, ker so skoro vse plantaže na otoku Upolu v nemških rokah.

Poročilo iz Londona pa trdi, da ustaši plenijo dalje, ne mené se za proglaš ameriškega in angleškega konzula. Varvanec Nemeev Mataafa da je že trikrat bil pripravljen udati se, a vsikdar da ga je pregovoril nemški konzul. Sedaj pa da je odločen boriti se do smrti.

Vidi se, da Amerikani in Angleži mečejo vso krivdo na Nemece na tem prelivanju krvi. Vsakako pa je neizbrisna sramota, da dva kulturna krščanska naroda dajata divjakom toli nekrščanskih in barbarskih izgledov. In potem pravimo še, da nosimo kulturo v druge dele sveta!

Domače vesti.

Visoki gostje. Minolo noč je priplula v tukajšnje pristanišče kraljeva angleška jahta »Osborne« z hčermi prince Waleskega. Kraljeve visokosti, ki so došle iz Dubrovnika, ostanejo tukaj več dni in odpotujejo potem v Benetke.

Premeščenja. Politični komisar na Krku, g. Polley, je premeščen v Gorico, na njegovo mesto pa je prišel g. Fran Lašič iz Tolmina.

Deželni zbor tržaški bo imel jutri zvečer svojo prvo oziroma tretjo sejo v zasedanju 1898—1899. Na dnevnem redu bodo: proračun deželnega šolskega zaklada za leto 1898; proračun zemljiškoodveznega zaklada za 1898; predlog deželnega odbora, da se odobri imenovanje dveh členov v deželno vzkliceno komisijo za osebno dohodarino; načrt zakona o javnem dobrotvorstvu; načrt zakona za spremembo dveh členov deželnega zakona od 24. avgusta 1898 o prispevku od dedščin v bolniške svrhe občine tržaške; predlog deželnega odbora za spremembo novele o prispevku od dedščin za deželni šolski zalog.

Vredno, da se zabeleži. V večerajšnji »Naši Slogi« čitamo: Pisali smo nedavno, da Avstrija ni odgojila za-se nijednega omikanega Italijana, marveč, da Italijani avstrijski — nekateri bolj, nekateri manje, ti odkrito, drugi prikrito — vidijo svoje odrešenje, svoj raj, v — blaženi Italiji — zemlji lepote in divote, a tudi lakote in bede. To je stara resnica, katero morejo videti tudi slepci, a hoteli smo jo omeniti zopet danes, ko namerjamo priobčiti, kakor sledi:

Državna oblast v Trstu je razpustila društvo »Lega dei giovani« radi iredentistiških pojavov in je potem zabranila osnivanje društva »Unione dei giovani« na temelju jednako glasečih se pravil. Stvar je jednostavna in se tiče državne oblasti in nadobudne mladine italijanske. Toda nas zanima to, ter hočemo pibiti, da je bil med odborniki razpuščenega društva in med snovatelji novega, med sinovi mnogih e. k. ljudij, tudi sin prvega svetovalca na prizivnem sodišču v Trstu, rodod iz Pazina. Reči temu, da je iredentaš, bilo bi, kakor da si ga ubil iz puške, ali sin njegov more in sme stopati na čelu garibaldinske mladine, ker tako zahteva njegova vzgoja, a v Trstu smo, kjer je prvo in vse . . . Italija, a ostalo se nam vidi kakor Kitaj.

Avstrija! ne boj se, dokler ti je italijanske mladine, sosebno pa sinov tvojih e. kr. uslužbenocev. V slučaju potrebe skočijo ti hitro na junaške noge do mej sosednje kraljevine.

Občni zbor »Delalskega podpornega društva« se je vršil minolo nedeljo dne 9. t. m. v

dvorani Mally. Ker je moral predsednik gosp. M. Mandić v Istro, je predsedoval zboru I. podpredsednik, g. A. Bogdanović. Po običajnem nagovoru je predsednik predstavil zborovalcem vladnega zastopnika, gospoda komisarja Rebecka, katerega so navzoči pozdravili z živio-klicí.

V začetku se je bilo bati, da bode premala udeležba, toda polagoma se je dvorana napolnila.

Tajnikovo poročilo se je vzelo naznanje brez prigovora, istotako poročilo blagajnika.

Navadne prošnje za milostne podpore, katerih je bilo sedem, so se po daljši debati na predlog uda Hrvatina Mihe odstopile prih. odboru, da ukrene potrebno.

Predlog g. Andrejčiča in tovarišev za pomnoženje milostnih podpor od dveh na pet se je na predlog II. podpredsednika Bičeka odklonil z ozirom na to, da ne bode več običajnega »Velikega plesa«, ker ne dovolje več gledališča (!), in z ozirom na to, da se je fond za milošćine zalagal v prvi vrsti z čistim dohodkom.

Po odstopivšem odboru predlagane premembe društvenih pravil so se sprejele z večino glasov.

O posamičnih predlogih se je prvi oglašil g. Rakuša, ki je v daljšem govoru slikal delovanje društvenega predsednika prof. Mandića, ki je zapustil prijetnejše narodne službe ter stopil mej narod, da bi vzbujal istega in ga dovajal do osamosvojenja, kar se mu je posrečilo deloma. Z ozirom na mnogoletno nesebično in požrtvovalno njega delovanje za »Delasko podporo društvo«, je predlagal govornik, naj občni zbor v znamenje hvaležnosti in visokega spoštovanja imenuje g. prof. Mandića svojim častnim členom ter mu tako podeli največjo društveno odlikovanje. Ta predlog je bil vsprejet z navdušenimi živio-klicí.

Biček je obžaloval, da se nekateri člani, ako se jim dogodi kaka krivica, tožijo po ulicah in javnih lokalih, namesto da bi prišli v odbore seje, kjer bi zadobili zadošćenje. Tako postopanje ne škoduje samo društvenemu ugledu, ampak tudi ugledu narodnosti naše.

Tajnik g. Perušek je prečítal izvoljene društvene odbornike.

Večletnemu a sedaj odstopivšemu podpredsedniku, g. Ante Bogdanoviću, se je na predlog g. Rakuše izrekla prisrčna zahvala za njega neutrudno delovanje v prid društva. Gospod Rakuša je po dovršenem občnem zboru priporočal navzočim, naj se vpišejo v novo ustanovljeno zadrugo pri sv. Jakobu.

Novi odbor se je v seji dne 13. t. m. konstituiral nastopno: Mate Mandić predsednik, dr. Ivan Zuccon I. podpredsednik, Anton Rep II. podpredsednik. Tajnikoma sta izvoljena gospoda Fran Rakuša in Sebastijan Čenčur, blagajnikom Jakob Perhave, knjigovodnji Vinko Perušek in Anton Kolar, knjižničar Demeter Ljudevit Jereb, gospodarji: Biček, Gregorovič, Volčič in Skapin. Odborniki: Fran Babuder, Josip Hlad, Anton Vatovec, Gregor Lotrič, Josip Kolb, Josip Volarič, Avgust Gerbec, Luka Bajt, Matija Samec in Anton Žejen. Namestniki: Dragomir Malič, Fran Lestan, Filip Jež, Matevž Mlakar, Andrej Rustja in Josip Saksida. Pregledovalci računov so: Ivan Besednjak, Miha Presen in Miha Mavrin. V razsodišče Fran Žitko in Miha Hrvatín.

Za družbo sv. Cirila in Metoda se je nabralo med odborniki »Del. podp. društva«, ki so se sešli o priliki prve seje v gostilni gosp. Repa v ulici Molin grande, 8 kron, kateri znesek se je vložil v društveno pušico.

Za zastavo pevskega društva »Kolo« je daroval g. Ivan Gregorič, krčmar »Pri dveh cipresah« v Rocolu, 4 K. Prej izkazano 402 K. 70 st. Skupaj 406 K. 70 st. Srčna hvala!

Veselica na vrtu pevskega društva »Kolo«. To društvo priredi — kakor se nam poroča — dne 28. maja svojo veselico na vrtu družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu.

Da se koncert ne more vršiti v gledališču, so krivi naši nasprotniki, ki vpijejo vedno, da nas Slovanov ni tukaj, ali pa da mi njih izzivamo!

Gledališča ni več dobiti — za nobeno ceno! Zarota je popolna! Inicijativa je izišla iz »Politeama Rossetti« (to si moramo zapomniti!). Pesmi, ki so se jih peveči že naučili za koncert v gledališču, seveda niso primerne za vrt! Koliko je pa bilo stroškov za učenje in koliko truda zastoj?!

Kedaj, kedaj se zjasne vremena nam tržaškim Slovanom? Kedaj in kdo nas reši iz teh razmer, ki vežejo naša društva, da ne morejo razvijati svojega delovanja?! Ta naš klic naj čujejo oni, ki so poklicani, da nam rešijo vprašanje — »Narodnega doma« v Trstu.

Nabrežina, pevsko društvo v Nabrežini, priredi v nedeljo dne 28. maja t. l. veliko veselico pod milim nebom. Na tej bode sodeloval nov tamburaški zbor »Narod« iz Nabrežine. Priprave so že pričele. Obe društvi skrbiti za izboren, čisto nov program, katerega priobčimo pravočasno.

To na blagohotno znanje slavnemu občinstvu, ki želi slišati lepo petje in nove nabrežinske tamburaše, ter vsem onim slavnim društvom v našem okrožju, ki namerjajo prirejati veselice v tem polletju. Odbor.

Občni zbor dramatičnega društva v Ljubljani. Pišejo nam: V soboto, dne 15. t. m. bo občni zbor dramatičnega društva, na katerem se bodo vršile volitve in se reši vprašanje, ali se naj še goji opera ali samo drama. Želeti je, da pride v odbor več novih, čilih močij, ki so literarno ali glasbeno naobražene in ki bodo smatrale gledališče za naroden zavod umetnosti in kulture! Opera naj bi se gojila v omejenem obsegu tudi poslej ter se naj posveča večja skrb drami! K.

S Proseka nam pišejo: Žalibog, da vam moram povedati, da naše društveno življenje ni pravo, izvemši morda jedino naše pevsko društvo. Kmetijska podružnica bi lahko delovala, ali nima — denarja. Tega pa nima, ker ni nikogar, ki bi terjal udnino od členov. Arimatejsko društvo se nekoliko giblje. Ali toli potrebne zavarovalnice za živino nimamo še, ker ljudstvo nima še pravega zmisla za to. Trebalo bi torej poučevanja in dopovedovanja. Uverjen sem, da bi zavarovalnica Prosek-Kontovelj imela takoj začetkom svojih 80 udov.

Denar je postal med našim ljudstvom zelo redek. Vinogradarstvo nam uničuje trtna uš, zasluzka je malo in še ono malo pridelka ne moremo spečavati kakor nekdanj. Vzrok temu pa je, ker se gostilničarji ne ozirajo več toliko po dobri in naravni pijači, ampak kupujejo raje vse, kar je le ceneje. Poleg tega zapira tudi visoka užitnina našim vinom pot v Trst, a slavni magistrat dela vse možne ovire celó našim mlekaričam. Poljske čuvaje so nam tudi vzeli. Vidi se, da bi nas hoteli popolnoma uničiti.

Ali mi se jih vendar še ne bojimo, ako bi se le naši ljudje hoteli bolj organizovati med seboj, da bi pokazali, da znajo še kaj drugega, nego samo služiti na magistratu. In malo več enerzije bi trebalo tudi nasproti slavni vladi, da bi tudi ona začela čuvati naša prava.

Rešen obtožbe je bil danes znani slovenski gostilničar »pri petelinu«, Anton Vodopivec. Nekoliko več spregovorimo v prihodnjem izdanju.

Izpred dež. sodišča 44-letni težak Andrej Basehiera iz Vidma je dobil 18 mesecev ječe, ker je z nožem napal in ranil dva človeka.

37letni Karl Redler je dobil 6 mesecev ječe radi javnega nasilstva. Razgrajal je bil v neki žganjariji.

Ona dva novineca iz Rojana, ki sta na dan nabora pijana šla v cerkev rojansko in se tam vedla nespodobno, sta dobila po jeden mesec zapora.

Vsled burje. Kakor poročajo z Reke, so se dne 11. t. m. vsled velike burje odtrgali vagoni v tamošnji svobodni luki in so pričeli teči po tiru navzdol, naravnost v morje. Sedaj delajo potapljavci, da zopet izvedejo vagoni iz vode.

Potopljena ladija. Minolo nedeljo je odplula ladija »Albina« iz Martinšćice na Reko. Nakrat pa je nastal silen vihar, ki je ladijo konečno prevrnil, da se je potopila. Mornarjem je k sreči še bilo možno rešiti se. Ladije ni bilo možno izvleči iz morja, ker se je potopila v veliko globino.

Umrlijnost v Trstu. Od nedelje dne 2. aprila do všteti sobote, 8. aprila, umrlo je 56 možkih in 46 ženskih, skupno 102 oseb. Lansko leto je umrlo ta teden 71 oseb. Doba umrlim je bila: 17 do 1 leta, 12 do 5 let, 13 do 20 let, 9 do 30 let, 8 do 40 let, 14 do 60 let, 22 do 80 let, 6 čez 80 let. Povprečno znaša umrljivost ta teden 31.5 od tisoč. Vzrok smrti so bile posebno naslednje bolezni: sušica v 14 in bolezni v sapnikih v 22 in vnetje čev v 3 od navedenih slučajev. Minoli teden je umrlo oseb: na škrlatici 3, na oslovskem kašlju 2 in za dávice 4.

Drobne vesti. Lepa se je dogodila nekemu kočijažu. Zamenjal je svojega konja za nekega drugega, a je dobil v nameček okroglih 60 glid. Da bi poskušal novega konja, odpeljal se je z nekoliko prijatelji na Općine. In tam gori so pili, da je bila miza mokra. Dobre volje so se vračali v Trst. Ali v našem kočijažu se je kuhalo vino bolj in bolj in vinski duhovi so ga objemali tesneje in tesneje. Dobri tovariši njegovi so menili, da bo najbolje tako, da zapeljejo voz na neko dvorišče v ulici Rossetti, da privežejo konja in da puste kočijaža, naj se malo prespi. Tako so se dogovorili in tako storili. In kočijaž je spal v kočiji do zjutraj, a ko je počasi izlezel iz te — postelje, je doživel ne baš prijetno iznenadenje, da mu je zmanjkalo 60 gold. iz žepa in — konj izpred voza! Konja je menda vendar dobil zopet, o denarju pa ni ne duha ne sluha. To se ima od tega, če se hodi na Općine konje in — vino pokašat.

Nekov pijanec se je hotel minolo noč vreči v kanal. Prihitevši redar ga je komaj pridržal, kajti pijanec je hudo otepal okolo sebe. S pomočjo nekega drugega človeka so komaj spravili pijaneca na voz in ga odveli v bolnico. Pijanec je bil 30-letni F. B., o katerem je znano, da je udan alkoholizmu.

Agent Hektor Piazza je prihitel na zdravniško postajo pokazat par ran, a ni hotel povedati, kdo mu je skazal to ljubeznjivost.

Včeraj je imela mularija v ulici Foscoli pravo bitko s kamenjem in imeli so jednega ranjenca. Neki 11-letni deček je moral hiteti v bolnico z dobljeno rano.

Različne vesti.

Obe roki odtrgalo. Iz Neunkirchen-a poročajo: Hlapcu Wölferlu, služočemu pri grajšćaku in deželnem poslancu pl. Trollu v Klumbachu, je dne 9. t. m. rezalni stroj za slamo odtrgal levo roko. Wölferl si je hotel pomagati s tem, da je hotel z desno roko ustaviti stroj, a isti ga je zgrabil tudi za to roko in mu jo odtrgal do lakta.

Kuga v Indiji. Francozki svećenik Desaint, ki je nedavno došel v prednjo Indijo, piše, da divja kuga v okolici Bombaya mnogo huje, nego se misli v ostalem svetu. On pravi, da v Bangalori umira vsaki dan po kakih 300 oseb. Mrličí leže povsod na potih in na polju, ker vojakom, katerim je naloga pokopavati take nesrečnike, vsled preobilice dela, ni možno storiti povsod svoje dolžnosti. Domačini se ne marajo držati varstvenih odredob. Trgovina se je ustavila, poti zaseda straža in živčje je vedno dražji.

Vlak, ki je imel mesec dni zamude. Kakor pišejo iz New-Yorka, je bilo v Ameriki vso minolo zimo toliko viharjev in snega, da celó najstarejši ljudje ne pomnijo take zime. Promet je bil na mnogih mestih ustavljen po več dnij. V Chenenne, Vyomnig, je te dni došel vlak, ki se ni bil zakasnil za nič menj, nego za celi mesec. V Ironu je tako zapal sneg, ki je potem zmrznil, da vlaku nikakor ni bilo možno voziti naprej. Potniki, bilo jih je 42 po številu, med temi tudi 12 žensk, so morali ostati v puščavi celi mesec in bi se jim bilo godilo zelo slabo, da jim niso tamošnji prebivalci donášali živeža.

Mesta v Sibiriji. Sibirija je del sveta, kjer je hladna, srednja in topla temperatura. Srednja Sibirija ima temperaturo kakor Nemčija, a južna Sibirija še toplejo. Odkar se je pričela graditi sibiriska železnica, vstajajo mesta v Sibiriji kakor iz zemlje, a večja mesta nosijo že tip evropskih mest. Sibirija ima sedaj že 28 mest. Irkutsk, glavno trgovinsko mesto, ima sedaj že 56.000 prebivalcev. Ima vseučilišče, veliko gledališče, svojo banko, več velikih gostiln s popolnim evropskim komfortom in raznih tvornic. Tomsk, ki je že od l. 1896 zvezan z sibirsko železnico, ima preko 60000 prebivalce, in je središče poljedelskega prometa. Omskima 65.000 prebivalce., Tobolsk ima preko 25.000 prebivalcev, Semipalatinsk 30.000, Čelabinsk 15.000, Krasnojarsk preko 30.000 prebivalcev. Mesta do 10.000 prebivalcev so: Kamsk, Kolivan, Jenisejsk, Ačinsk, Tuiman, Irbit, Turinsk, Ostrovsk itd. Sibirija je zelo ugodna za naselbine. Za 200—250 rubljev je možno nabaviti si konje, voz, kravo in kmečko hišico. Poljski delavci si zaslužijo po 50 do 70 rubljev na leto z hrano. Delavci v tovarnah zaslužijo po 15

do 30 rubljev na mesec. (To je po našem mnenju nekoliko pre malo. — Op. ured.) V Sibiriji je življenje zelo po ceni. Kilo žita stane 5 kopejk, kilo moke 6 kopejk, kilo krompirja 2 kopejki, kilo ovsu 4 kopejke. Rubelj znaša po našem denarju okoli 1 gld. 30 kr., a 100 kopejk je eden rubelj.

Narodno gospodarstvo.

Posojilnica in hranilnica v Medullinu, vesi pri Pulju, nam je doposlala svoje prvo poročilo. Ta zadruga je jela delovati meseca maja. Koncem leta je imela 157 členov. Od posojil, ki jih je dovolila zadruga, bila je vrnena tretjina že tekom istega leta. Tudi male uloge so jele prihajati. Prometa je imela ta zadruga 64313 kron. Odbor se nadeja, da iz te mladike vzraste polagoma krepko steblo.

Posojilnica na Voloskem, upisana zadruga z omejenim poročtvom je imela koncem leta 451 zadružnikov z 8950 zadružnih deležev po 1 krono. Hranilnih ulog je imel ob zvršetku leta 207.306-91 kron, aktivnih posojil pa 232.267-48 kron. Dohodkov je bilo 258.976-28 kron, izdatkov 256.528-50 kron, ob zvršetku leta je bilo torej v blagajni gotovine 2.447-78 kron. Dobitek upravnega leta 1898. je znašal 2.259-73 kron. Ta posojilnica obrestuje $4\frac{1}{2}\%$ in plačuje ona rentni davek. Posojuje samo zadružnikom in sieer na hipoteko ali na menico in in zadolžnice z garancijo. Poblížnje informacije se dobivajo v pisarnah odvetnikov dra. K. Janežiča in dra. Andreja Stangerja.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 14. Minister za železnice je odredil, da morajo vsi uslužbeneci na državnih železnicah dne 1. maja vršiti svojo službo, da jim torej ni dovoliti praznika.

Falknov 14. Štrajk, ki je navstal v Gassetu mej rudarji v rudniku «Annazeche» grofa Notstizza, nadaljuje. Pogajanja, ki jih je uvela oblast mej upravo rudnika in rudarji, so ostala brezuspešna.

Braunau 14. Delavec iz Hrovna so se podali v Grossteinitz, da bi prisilili delavce tovarne Norberta Lingerja, da bi zapustili delo.

Pariz 14. «Figaro» objavlja izpovedbe generala Boisdeffre, poveljnika Lantha in arhivarja Gribellina.

Madrid 14. Minister za mornarico predloži »Cortes«-om načrt zakona o gradnji 10 oklopnice. Ministerski svet se bavi s proučevanjem zakonskega načrta o obvezni vojni dolžnosti. Ministerski predsednik je izjavil, da je mej Karlisti navstal razpor in je oporekal vesti o karlistiškem gibanju.

Washington 14. Poslanika Nemčije in Anglije sta prejela včeraj od svojih vlad dolge depeše.

Nemški Brod 14. V Polni rase razburjenje med ljudstvom. Ukrenilo se je vse potrebno za vzdrževanje reda.

Naznanilo.

Dne 21. aprila 1899. ob pol 10. uri dopoldne se proda na licu mesta v Ljubljani, Dunajska cesta št. 11. potom prostovoljne sodne dražbe

v zapuščino rajnega Ignacija Druškovič spadajoča zemljišča s hišo št. 11. na Dunajski cesti (gostilna) v skupni cenilni vrednosti 40.283 gld.

Natančnejša pojasnila daje c. kr. notar Viktor Schönwetter v Ljubljani.

Opozarja se, da je gori imenovana gostilna na jako ugodnem prostoru in znana pod imenom pri „Figabirtu“.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi najužnem kolodvoru.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gld. ter se plačujejo v četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nčv.

Posređovalnica za potovanja.

Alozij Mozetič Piazza Negozianta 1. daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak. ulica Molin piccolo št. 9 ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov. Razprodava na debelo.

Poduk v glasbi.

Vogrič Hrabr. ulica Stadion 19, I. n. po. učuje glasbo praktično in teoretično, doma in zunaj.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton Ulica Torrente št. 26. Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krème.

Čokelj Andrej Ulica Commerciale št. 10 toči izborna istrska in dalmatinska vina. Kuhinja priprosta ali čedna in cena.

Jurković Mate ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc Via Acquedotto šte. 8. Zaloga vsakovrstnih vin in botelj. Postrežba točna, cene zmerne.

Pirih Ivan Via Media št. 3., krèmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste. kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Obuvala.

Stantič Josip „pri Pepetu Kraševcu“ na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko šolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročbe.

Rehar Peter ulica Riborgo št. 26. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonijalnega blaga in olje

Ant. Furlan Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonijalnega blaga. Postrežba točna. cene brez konkurence.

Abram Fran Via S. Francesco št. 22. Trgovec z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pečivo. Postrežba točna.

R. Kolar na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago, delikatese, likere itd.

Anton Šorli priporoča svoji kavarni Commercio in Tedesco, ki sti shajalisci Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

D. Zadnik Piazza S. Giovanni 6 (uhod V. delle Legna.) Prodajalnica manufaktur žponajnih cenah.

T. Zadnik Via S. Francesco šte. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

I. Tavčar, krojač Via delle Beccherie šte. 6, priporoča se slovenskemu občinstvu.

Fran Hitty, Via Barriera vecchia št. 13, prodajalnica vsakovrstnega manufakturnega blaga in drobnarij. Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Službo nadzorovatelja ali pisarja na kakšnem stavbinskem podjetju, bodi si tu ali izven Trsta, išče oseba, spretna v tej stroki. Ponudbe na uredništvo tega lista.

M. Aite Razprodaja vse (prej Aite & Zadnik) blago v zalogi po Via Nuova ogel ulice S. Lazzaro. znižanih cenah.

TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečastiti dnhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje cerkvene posode in orodja. Staro blago popravi, pozlati in posrebi v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgoraj omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. u. gospod naročevalec sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštne prosto!

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vsih kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-07
Rezerva na razpolaganje	500.000—
Rezerva zavarovanja proti premijnanju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premijnanju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdiriva št. 2, (v lastni hiši).

„AGRICOL“

Patent T. 49/1008.

Privilegovano mehko kalijsko milo za uničevanje mrčesov

raztopljivo v mrzli vodi, v raznih krajih Trentina, Istre, Goriške in pri tuk. poljedelski družbi izkušeno kot uspesno sredstvo z zatiranje vsek parasitkarnih in kriptogamičnih bolezni in žuželk v obče ki okuzujejo trte, sadna drevesa in zelenjad.

Navodilo, kako rabiti »Agricol«, na željo poštne prosto.

Milarnica

F. Fenderl i dr. v Trstu.

Zastop in zaloga na Goriškem pri gosp. Frideriku Primas-u v Gorici, Veliki trg 16, na dvorišču.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz $2\frac{1}{4}\%$	30-dnevni odkaz $2\frac{1}{2}\%$
30- " " $3\frac{3}{4}\%$	3-mesečni " $2\frac{1}{4}\%$
	6- " " $2\frac{1}{2}\%$

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepot z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% , na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirj, Inomost, Czovec, Ljubljano, Line, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Sol nograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Prodajmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi. Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.